

Krijgen we een Belg in de finale van de Koningin Elisabethwedstrijd?

Onze enige landgenote in de Koningin Elisabethwedstrijd staat in de halve finale. Na haar concerto op dinsdag speelt Stéphanie Huang (26) vanavond nog haar recital. Maar waar komt ze vandaan, en kan ze het tot de finale schoppen?

Stéphanie Huang's verhaal bevat alle traditionele ingrediënten voor een succesvolle muzikantencarrière. Vader is violist, moeder celliste. Ze groeit dus op in een huis vol noten en krijgt haar eerste instrumentlessen van haar ouders. Druk om te presteren is er niet, maar de liefde voor muziek wordt haar wel met de paplepel ingegeven. Op twaalfjarige leeftijd wint ze de prestigieuze jeugdmuziekwedstrijd van Dexia en speelt ze ook haar eerste concert in de Muntshouwborg – de *Variaties op een rococo-thema* van Tsjajkovski. De lokale muziekschool ruilt ze al snel in voor het conservatorium van Brussel. Het prijsbeest is wakker.

Vandaar gaat het – ook dat is een klassieker – al snel naar het buitenland. Ze studeert aan het conservatorium van Parijs, de waslijst aan masterclasses is indrukwekkend. Sinds 2020 volgt ze opnieuw dichterbij huis les, in de muziekkapel van Waterloo. En ook de prijzen blijven zich opstapelen. Vorig jaar nog was ze een van de acht 'Talents Adami Classique' – een belangrijk elitekransje van jonge klassieke musici, samengesteld door de Franse auteursrechtenorganisatie.

Bovendien is Stéphanie de zus van Sylvia Huang, die eerder al schitterde op de Koningin Elisabethwedstrijd. Dat maakt haar pad naar het concours verbazingwekkend rechtlijnig. In die mate dat de jongste zus vijf jaar geleden zelfs al twijfelde om zich in te schrijven voor het concours. Maar nu, met haar opleiding aan de topschool, is haar deelname des te voor de hand liggender.

Thuisvoordeel?

Welke indruk ze tijdens de eerste ronde maakte? Zelfverzekerd en zelfbewust. Zowel op het podium als in interviews zagen we een muzikante die weet wat ze waard is. Iemand die zich niet van de wijs laat brengen door het mediacircus rond de olympiade van de muziek, en die uitermate goed omgaat met de bijkomende druk als enige thuis speelster. Dat ze Flagey in 2021 al eens mocht inpakken tijdens het Music Chapel Festival, helpt ongetwijfeld. Toch verklapte Huang bij Klara dat ze even had moeten slikken toen ze hoorde dat ze de enige landgenote was op de startlijst. Maar eens op het podium floreert ze duidelijk voor het thuispubliek. 'Als je op de scène zit, voel je de band met het publiek, de warmte, zelfs nog voor je begint te spelen. Het doet echt deugd om je zo ondersteund te voelen.'

Na haar eerste ronde waren we al lovend over haar volle basklank in de *Sonate in G* van Luigi Boccherini en haar virtuositeit in het *Grave* van Eugène Ysaÿe – een van haar favoriete componisten. Op dinsdagmiddag mocht Huang ook al een eerste keer aan de bak in haar halve finale in het *Tweede Celloconcerto* van Haydn. Wat daarbij opviel, was de uitstekende dialoog die ze met het Orchestre Royal de Chambre de Wallonie onderhield. Dat ze in het verleden al met het muzikale keurkorps kon concerteren, is zeker een voordeel. De gezamenlijke inzetten waren netjes gepunteerd, de melodielijnen werden on-

Op het podium floreert Stéphanie Huang duidelijk voor het Brusselse thuispubliek. © Derek Prager/ Queen Elisabeth competition

In het eerste deel van haar halve finale dinsdag durfde Huang haar plaats in het spotlicht grijpen. In haar solopassages pakte ze uit met vinnige versnellingen en het adagio-deel was heerlijk meeslepend

geforceerd heen en weer geëkaatst.

De balans tussen solist en orkest mag dan helemaal goed gezeten hebben, tegelijk durfde Huang haar plaats in het spotlicht grijpen. In haar solopassages pakte ze uit met vinnige versnellingen. Het adagio-deel was heerlijk meeslepend. In de slotcadens zag je de voldane glimlach op haar lippen verschijnen – al zei ze nadien toch dat ze niet helemaal tevreden was.

Vandaag staat ze nog voor haar recital. Zoals steeds in de wedstrijd moeten de deelnemers twee programma's voorbereiden – de jury kiest daags voordien een van beide uit. De enige zekerheid: ze moet aan de slag met Daan Janssens' plichtwerk *Wie aus der Ferne*. Een stuk met twee gezichten dat vol dreigende boogstreken losbarst,

maar nadien de bijna totale verstilling van de uitvoerders vraagt. De vele capricieuze lijnen zouden in principe geen probleem mogen zijn, bewees Huang vorige week al.

Och, zelf zal ze er niet al te veel van wakker liggen. 'Ik heb geen specifieke verwachtingen over mijn carrière,' zei ze eerder dit jaar bij de RTBF. 'De toekomst is zo onvoorspelbaar, je kan toch niet weten wat het wordt.'

Onze vooruitblik dan maar: vandaag een zinderend recital waarin ze hopelijk opnieuw haar duivels kan ontbinden in Casado's *Danse du diable vert*, een stuk waar ze jaren ervaring mee heeft. En dan hop, naar de finale. Of zijn we nu te veel aan het orakelen?